

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Mit hierte skal brænde som offer i ilden

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953*, 1951-56, s. 386. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-idm140451198872496/facsimile.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Nr. 270.

Mel. I Lemmer, hvls hoved.

Mit hierte skal brænde som offer i ilden,
 Hver tanke skal smelte til lofsang og tryd,
 Min tunge skal flyde, som floden af kilden,
 Med liflige toners bestandige lyd,
 I HErren hans naade,
 Paa kæmpernes maade,
 Min siel sig skal rose, at ogsaa de bunge,
 Skal møde og tone med harpe og sange.

2. Ophøyer dog storligen med mig tilhaabe
 Vor HErre! vor HErres hans hellige navn,
 Jeg søgte hans ansigt, hand hørte mig raabe,
 Og førte fra stormen saa sikker i havn,
 Hans almagl det giorte,
 At faren blev horte,
 Den herlige frelse, af haardeste klemme,
 Skal aldrig mit hierte og tunge forglemme.

3. Saa mange i nøden, som pynene vendte
 Til HErren af inderste hierte og hu,
 Saa mange til hannem sig skyndte og rendte,
 Af dennem er ingen beskæmmet endnu,
 Min yderste fare
 Kand dette forklare.

Nr. 270. 1°-7. 1, 4: [liflige] hellige 1°. 2, 1: [tilhaabe] tilhøbe 1°-7. 2, 2: [hellige] herlige 1°. 2, 5: [giorte] gjorde 1°-7. 3, 4: [beskæmmet] beskæmmet 1°.

Nr. 270. Original. Salmen er en gendigtning af Sl. 34. Men på et par steder — 2, 5-8 og 3, 5-8 — har Brorson formet ordene sådan, at de giver indtryk af noget for hans selv stærkt personligt. Man tager næppe fejl, når man antager, at der her kentydes til den lidelseslid, han havde gennemgaaet, uret for salmen udkom i J^o 1747. Han havde nemlig i 1746 været lidensagt af en hård og langvarig sygdom, der ikke blot standsede hans arbejde, men som tillige var ledsaget af de tungeste åndelige anfægtelser (se L. J. Koch, Salmedigteren Brorson, 1931, s. 126-30, 219-22, s. 126-32). Det er da utvivlsomt af denne *haardeste klemme* (2, 7), som ligger bagved på de to steder, og man kan vel herudfra formode, at hele salmen her har sit udsping. — V, 1: Sl. 34, 2-3. — 1, 0-7: I HErren hans naade ... min siel sig skal rose) min sjæl skal prise sig lykkelig over Herrens nåde. — 1, 7: at! så at; følgen af lovsangen skal være, at ogsaa de bunge får med til at stemme i med. — 1, 8: [tone] lade toner lyde. — V, 2: Sl. 34, 4-5. — V, 3: Sl. 34, 6-7. — 3, 1: i nøden) hører til *rendte*.